

Spm. nr. S 2591

Til beskæftigelsesministeren (26/3 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren kommentere afgørelsen fra ILO, der fastslår, at den danske deltidslov er i modstrid med ILO konventionerne nr. 87 og 98?«

Svar (1/4 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg har modtaget konklusionerne og anbefalinger fra CFA-komiteen (Committee on Freedom of Association) etableret under ILO i forlængelse af LO's, FTF's og AC's klage over Folketingets vedtagelse af deltidsloven L 104.

Jeg har noteret mig komiteens reference af lovgivningsforløbet, herunder drøftelserne med parterne om ændringer i lovforslaget.

Jeg har hæftet mig ved 5 elementer i ILO's udtalelse:

For det første anerkendes det, at der ikke sker indgreb i de løbende overenskomster.

For det andet gives der udtryk for, at eftersom der er tale om at lovgive på et hidtil overvejende overenskomstdækket område, havde man foretrukket, at ændringerne var sket efter forhandling med parterne.

For det tredje hæfter ILO sig ved, at der også fra arbejdsgiverside var indvendinger mod at ændre overenskomsterne.

For det fjerde giver ILO udtryk for, at et lovindgreb uden forhandling kun ville have været berettiget, hvis der havde været tale om »en akut krise«.

For det femte opfordrer ILO regeringen til at optage forhandlinger med de berørte parter for at finde en løsning, der er acceptabel for alle.

Herom vil jeg gerne sige, at der under behandlingen af lovforslaget blev foretaget en række væsentlige ændringer, netop på baggrund bl.a. af drøftelser med parterne. Der blev endda fra min side fremlagt en model, som – hvis fagbevægelsen havde kunnet tilslutte sig den – helt ville have overladt løsningen af problemet til parterne. Da det kom til stykket kunne fagbevægelsen imidlertid ikke acceptere mit tilbud. Jeg finder derfor, at jeg til fulde har levet op til kravet om så vidt muligt at søge at løse problemerne ved forhandling.

Om de arbejdsgiversynspunkter der er refereret vil jeg gerne sige, at regeringens forslag selv-

følgelig i lige så høj grad retter sig mod de arbejdsgiverforeninger, som indgår utidssvarende overenskomster, der ikke tillader den enkelte lønmodtager og den enkelte arbejdsgiver at indgå de aftaler om egentlig arbejdstid, som passer dem bedst.

Til spørgsmålet om der forelå en akut krise, vil jeg gerne sige, at det er en smagssag, hvor store ord man vil bruge. Der skal imidlertid ikke være tvivl om, at regeringen anså og anser det for helt *nødvendigt*, der på denne måde blev skabt mulighed for, at alle kan indgå de arbejdsaftaler, som bl.a. er påkrævede for at få arbejdstliv og familieliv til at hænge sammen.

Endelig vil jeg gerne om opfordringen til at forhandle videre med parterne sige, at hvis parterne har et ønske om at drøfte sagen med mig på ny, er jeg naturligvis parat hertil. Jeg vil imidlertid også gerne sige, at parterne har en helt anden mulighed: Eftersom loven først har virkning fra udløbet af de nugældende overenskomster, kan parterne ved at tilpasse overenskomsterne ved de kommende forhandlinger helt undgå, at loven får betydning for dem.

Spm. nr. S 2592

Til beskæftigelsesministeren (26/3 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke følger ILO's afgørelse om deltidsloven får for den danske regerings holdning til loven, og hvordan ministeren agter at svare på henvendelsen fra ILO?«

Svar (1/4 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Idet jeg henviser til mit svar på spørgsmål nr. 2591 kan jeg oplyse, at jeg er indstillet på at gennemføre drøftelser med arbejdsmarkedets parter, såfremt parterne har forslag som via aftalesystemet kan sikre den enkelte lønmodtager mindst de samme rettigheder, som vi nu har gjort med loven.

Jeg vil naturligvis i overensstemmelse med ønsket fra CFA-komiteen holde komiteen orienteret om den videre udvikling i sagen.